

[Landbrugsministeren]

skatteevnen. Vi har set i forskellige betænkninger, at har man ingen skatteevne, er der en likviditetsfordel ved disse lån.

Forslaget her må imidlertid hvile på den klare forudsætning, at basislån og landbrugs-lån fritages for realrenteafgift. Begge lån er reelt udtryk for en blanding af indeksslån, der er realrenteafgiftsfri, og traditionelle lån, der ikke er realrenteafgiftsfri. Det er klart, at der ikke er tale om rene indeksslån, og det er derfor også klart, at lånene ikke efter den gældende lovgivning kan være realrenteafgiftsfri. Det er dér, subsidieelementet ligger.

Forslaget forudsætter altså en grundlæggende ændring af realrenteafgiftsloven, der kan skabe præcedens for konstruktionen af andre kombinationslån alene med det formål at undgå realrenteafgiften. Man kunne tænke sig den lille fidus at sige: kun 10 pct. tilskrives, så er det indeksslån, og så har man realrenteskattefriheden. Og så har vi vældige muligheder for mange kombinationer med provenutab for staten til følge. Derfor er det interessant at se, at socialdemokratiet, der er med i forliget om realrenteafgiftsloven, også er medforslagsstiller.

Som allerede nævnt kan landmanden efter forslaget opnå en rentelettelse på 5-7 procentpoints under gældende kursforhold. Så kan man sige: hvorfra kommer denne rentelettelse, og hvem betaler den? Det gør i al enkelhed statskassen, krone for krone, et provenutab svarende til 5-6 pct. af det nye lån. Hertil kommer så den umiddelbare rentelettelse, der fremkommer ved den delvise indeksring senere, som skal betales af landmanden selv gennem opskrivning af lånet.

Ved en omlægning fra traditionelle obligationslån til realrenteafgiftsfrie obligationer af den nye type vil provenutabet beregnet efter de gældende realrenteafgiftssatser være ca. 50-60 mill. kr. pr. milliard obligationer, og det svarer med andre ord ganske til den rentelettelse, ordningen kan medføre.

Der står så til sidst, nærmest en passant, i forslaget, at der skal gennemføres enhedsprioritering, og her rører man ved noget meget væsentligt i vort realkreditsystem, hvor vi har to slags prioritering: de 45 pct. for realkredit og for den specielle realkredit op til de 70 pct. Denne tolagsdeling mener jeg vi har haft gode erfaringer med, for når man skal så højt op som til 70 pct., skal der en vis eks-

pertise til at foretage vurderingen og sætte lån i ejendommen.

Endelig vil jeg sige, at jeg skal ikke tage stilling til, hvor hurtigt folkettinget behandler dette beslutningsforslag, men det kan jo ikke gå så hurtigt. Jeg kan i hvert fald sige, at det ikke er muligt at overholde fristen, 15. februar 1985, hvis et forslag skal udarbejdes, for vi skal først konstatere, om beslutningsforslaget kan vedtages.

Men i forslaget er der altså indbygget en række ulemper, som man i hidtidige undersøgelser har advaret imod. Forslaget kræver en ændring af grundprincippet i realrenteskatteloven, og rentelettelsen betales af et provenutab for statskassen. Det foreliggende beslutningsforslag og de tanker om en finansieringsreform, som forslaget hviler på, giver således anledning til alvorlige betænkeligheder, men nu kan vi jo se, hvad udvalgets arbejde medfører.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg sige, at vi skal ikke have nogen lang diskussion om, hvorvidt datoen 15. februar 1985 kan overholdes som frist. Vi er indstillet på at finde en frist, der kan tilfredsstille regeringen, så den får en rimelig tid, bare vi er sikre på, at vi kan behandle lovforslaget i denne samling, og så vil vi i øvrigt bestræbe os på at gennemføre et hurtigt udvalgsarbejde, så ikke alene regeringen får rimelig tid, men også folkettinget bagefter får tid til at behandle lovforslaget færdig i denne samling.

Stavad (S):

Hvad er det for en udvikling, vi ønsker i dansk landbrug? Socialdemokratiets opfattelse er, at vi skal have flest mulige effektive brug også i den fremtidige landbrugsstruktur. Det ønsker vi af hensyn til beskæftigelsen, af hensyn til miljøet og af hensyn til, at de tyndt befolkede landområder fortsat kan være beboet. Derigennem kan vi bevare landsbymiljøerne, opretholde et rimeligt serviceniveau i landområderne og bevare den lokale brugs og købmand.

Når vi har den målsætning, må vi også tilbyde vilkår for landbruget, så man fortsat kan etablere sig som landmand og leve af indtægten fra landbruget. Vi må skaffe finan-